

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje med senere Ændringer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4570; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1205).

Sammen hermed foretoges de to følgende Sager paa Dagsordenen, nemlig

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 400 af 22. August 1945 om Boliganvisning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4570; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1205).

og

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 400 af 22. August 1945 om Boliganvisning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4570; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1205).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Aksel Møller): Den Betænkning, som Udvalget har afgivet, giver, haaber jeg, en fyldig Redegørelse for de Motiver, der har ført til de Ændringsforslag, som er stillet af et Flertal. Jeg skal indledningsvis bemærke, at der er en Trykfejl i Betænkningen Side 3, Spalte 1, 6te Linie fra neden, hvor der skal staa „Nybyggeriet“ i Stedet for „Byggeriet“. Udvalgets Ændringer er indstillet af et Flertal, bestaaende af det socialdemokratiske Partis, Venstres, Det konservative Folkepartis og Det radikale Venstres Medlemmer; et Mindretal bestaaende af Danmarks kommunistiske Partis Repræsentanter har stillet særlige Ændringsforslag eller Underændringsforslag til de her nævnte Lovforslag.

Udvalget har haft en lang Række Møder og i disse haft adskillige Forhandlinger med Indenrigsministeren. Det viste sig, at der fra de fremmødte Organisationers Side saa vel som hos Udvalgets Medlemmer ud fra forskellige Synspunkter var stærke Ønsker om at opnaa Ændringer i den gældende Lejelovgivning. Ønskerne var af saa stort Omfang, at hvis de skulde have været opfyldt nogenlunde tilnærmelsesvis, ja, hvis de blot skulde have været underkastet en forsvarlig saglig Drøftelse, var det klart, at der ikke var tilstrækkelig Tid dertil, ligesom man inden for Udvalget meget hurtigt blev enig om, at en saadan almindelig Revision af Lejelovgivningen burde overlades til en Kommission, hvori de interesserede Parter kunde faa Sæde, saaledes at de blev draget med ind i det forberedende Arbejde for en gennemgribende à jour-Føring af Lejloven.

Med dette Udvalgets Standpunkt forenkledes Arbejdet jo betydeligt. Det, at et saadant Standpunkt kunde tages, beroede bl. a. paa den Omstændighed, at Loven om Leje kun skal gælde 1 Aar, det vil sige at et Kommissionsarbejde kan tilrettelægges med det Maal for Øje at det skal paavirke Vedtagelsen af en ny Lov ved Udløbet af den, som nu vil blive vedtaget i det høje Ting. Den højtærede Indenrigsminister, som mødte i Udvalget, erklærede sig enig heri.

Der blev derefter tilbage at drøfte Spørgsmaalet om Boliganvisning. Der forelaa her to Lovforslag, et stillet af den højtærede Indenrigsminister og et stillet af det socialdemokratiske Parti. Baggrunden for begge disse Forslag var naturligvis Ønsket om saa effektivt som muligt at kunne bekæmpe den raadende Bolignød. Der var en principiel Forskel imellem Forslagene, idet den højtærede Indenrigsministers Forslag byggede paa den nugældende Lov, medens det socialdemokratiske Forslag vilde gaa videre og tillade Beslaglæggelse af visse Lejligheder, saaledes at de kunde komme til at herberge mere end een Familie. Disse to Synspunkter stod over for hinanden i Udvalget, men Udvalgets Flertal, bestaaende af de 4 Partier jeg har nævnt tidligere, endes om ad Frivillighedens Vej at tilvejebringe saa stort et Udbud af Værelser som overhovedet muligt.

Ændringsforslaget til Loven om Leje er